

Abstrakt

Tématem této práce je vztah mezi soucitem se sebou, syndromem vyhoření a únavou ze soucitu u krizových interventů. V teoretické části jsou představena služba krizové intervence a požadavky kladené na krizové interventy. Dále jsou představeny koncepty soucitu se sebou, syndromu vyhoření a únavy ze soucitu. Následně jsou shrnuta dosavadní zjištění o souvislostech mezi těmito koncepty a jejich dopadech na duševní zdraví pracovníků a kvalitu poskytované služby. V empirické části této práce je popsán zrealizovaný výzkumný projekt, jehož cílem bylo ověřit zda, soucit se sebou koreluje negativně s únavou ze soucitu a syndromem vyhoření; zda syndrom vyhoření pozitivně koreluje s únavou ze soucitu. Sběr dat proběhl on-line elektronickou formou za využití CFI, SOCS-CZ a CFI. Výzkumný soubor byl tvořen 101 respondenty pracujícími ve službách telefonické, chatové i face-to-face krizové intervence. Statistické zpracování proběhlo prostřednictvím korelační analýzy za využití jednostranných hypotéz. Byl prokázán signifikantní nízký negativní korelační vztah mezi syndromem vyhoření a soucitem se sebou, středně silný negativní korelační vztah mezi soucitem se sebou a únavou ze soucitu a silný pozitivní korelační vztah mezi syndromem vyhoření a únavou ze soucitu. Dále bylo zjištěno, že nízký soucit se sebou figuruje jako moderátor vztahu mezi velikostí úvazku a pracovním vyhořením a mezi délkou praxe a vyhořením ke klientovi.

Klíčová slova

soucit se sebou, vyhoření, únava ze soucitu, krizová intervence, krizový intervent